

[Alfred Jensen.]

arbejdsmændene nærmer sig 100 000; det vil sige, at op imod 40 pct. af medlemmerne i dette store forbund er uden beskæftigelse — og selv i sommerens bedste tid går der vel 10 000—20 000 arbejdsmænd ledige. Det er derfor klart, at man også bør være opmærksom på dette forhold, når man diskuterer de arbejdsløses tilværelse og fremtidsudsigter.

Det samme gælder andre faglige organisationer. Byggefagenes Samvirke i København har henvendt sig til partierne i folketinget og til regeringen og har gjort opmærksom på, hvor katastrofal for beskæftigelsen nedskæringen i byggestøtteleven har været, idet man har opfordret til at tage disse nedskæringer op til revision og sikre boligbyggeriet, for at der kunne blive boliger til dem, der mangler husly, og beskæftigelse til byggearbejderne.

Det er ikke alene byggefagene i København, der har kvaler; andre steder i landet er man ude for de samme vanskeligheder. Der er byer, hvor der faktisk kun bliver ringe byggeri — om der overhovedet kommer noget i gang — i den kommende sommer, og derfor har organisation efter organisation henvendt sig og bedt om, at der må blive truffet foranstaltninger til sikring af beskæftigelse ved anlægsarbejder og boligbyggeri i den kommende tid.

Jeg vil også gøre opmærksom på en anden side af sagen, et andet afsnit i den henvendelse, som Chr. Larsen, formanden for arbejdsmandsforbundet, rettede til kommunerne, nemlig spørgsmålet om ydelse af ekstrahjælp. Jeg understreger, at det var, før vinteren satte ind, han gjorde kommunerne opmærksom på, hvilke vanskeligheder arbejdsmændene stod overfor. Han henstillede til kommunerne, at man gav suppleringshjælp, ekstrahjælp, at man hjalp de arbejdsløse med at klare deres udgifter til husleje, til brændsel, til skat o. s. v. Når en sådan henvendelse rettes, er det jo, fordi man i arbejdsmandsforbundet er klar over, at de understøttelser, der ydes, ikke dækker de udgifter, den almindelige mand har, når han kastes ud i arbejdsløshed, selvom han sætter sit forbrug ned, efter at han ikke længere står på arbejdspladsen.

Vi har da også set, at en række kommuner har været lydhøre heroverfor. Om det nu

skyldes Chr. Larsens henvendelse alene, eller det skyldes, at de på stedet værende fagforeninger er mødt op og har præciseret deres ønsker, skal jeg ikke kunne sige; men der er altså kommuner, som har benyttet sig af de muligheder, der findes til at give de arbejdsløse en ekstra hjælp, og har ydet denne efter § 293 i forsorgsloven. Der er kommuner, som mere end een gang har givet 55 kr. pr. ægtepar i særhjælp udover det, vedkommende får fra arbejdsløsheds-kassen, og 10 kr. pr. barn; det er naturligvis udtryk for forståelse af, hvilke vanskeligheder de arbejdsløse står overfor.

Man kunne ønske, at den store Københavns kommune havde lagt den samme forståelse for dagen. (*Lorentzen*: Er det lovligt?) Det er lovligt. Københavns kommune havde forrige regnskabsår op imod 1½ mill. kr. til rådighed til ekstrahjælp for arbejdsløse — den brugte 25 000 kr. Når en henvendelse som den nævnte rettes fra formanden i Dansk Arbejdsmands Forbund, og når de arbejdsløse i København ser, at kommuner landet over yder ekstrahjælp, er det da klart, at de forventer, at en sådan hjælp også vil blive ydet i København. Jeg vil ikke sige, at der ikke er nogen i København, som har fået ekstrahjælp — for det er der, men det er få og isolerede tilfælde; man udnytter ikke i København de muligheder, der er, for at lette de arbejdsløses kår; der kunne ydes langt mere, uden at man kom ud over lovens bestemmelser, og det ærede medlem hr. Lorentzens frygt er derfor ubegrundet.

Man kunne lægge mere omsorg for de arbejdsløse for dagen. Det har man ikke gjort; i stedet for har man afvist og afvist — man valgte at lade de arbejdsløse kaste ud fremfor at give den hjælp, der var mulighed for efter lovgivningen, med de midler, der står til rådighed. Det forekommer mig, at man ikke har lagt den rette forståelse for de arbejdsløses vanskelige stilling for dagen.

Det lovforslag, som er fremsat af regeringen, vil hjælpe de arbejdsløse, hvad angår indkøb af brændsel, men de arbejdsløses daglige tilværelse vil ikke blive betrygget derved. Når man tager i betragtning, hvad der er sagt, bl. a. fra arbejdsmandsforbundets side, kan det da ikke være meningen, at regeringen vil indskrænke sig til at komme med dette forslag om en ekstra brændsels-